

Universitätsbibliothek Wuppertal

**Linguarum Vett. Septentrionalium Thesaurus
Grammatico-Criticus Et Archæologicus**

Hickes, George

Oxoniae, 1705

Widmungsbrief

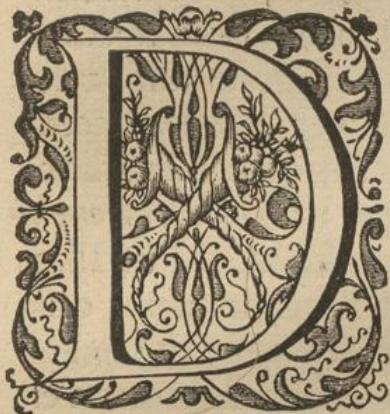

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-1559

CHARLWOODO LAWTON,
ARMIGERO, JURIS-CONSULTO,
Et Foris in Juridicis litigantium Patrono,
GEORGIUS HICKESIUS, S.P.D.

ELinguarum Veterum Septentrionalium Usu
& Dignitate ad *Bartholomæum Showere*,
quas scripsi, Litteras, ad Te legendas mitto,
Charl. Lawtöne, quo interveniente, mecum
amicitiam Is iniit, initamque ita colere &
fovere voluit, ut Illi, quam qui maxime,
familiaris & conjunctus essem. Meminisse
jam juvat de variis argumentis sermones,
quos nunc in *prædio Ejus urbano*, nunc in
rustico habuimus. Speciatim eos recolere delectat, quos mecum
serebat de fontibus Juris Civilis *Anglicani*; de Sacerdotio & Regno,
sive de Rep. Ecclesiastica & Civili; de Patria, pro qua nemo bonus
dubitet mortem oppetere, si ei sit profuturus; & de Patriæ vero
amore; de causis & signis cadentis Imperii; de Existimatione po-
pulari; de Veri Justique arcanis viribus; de Principiis Boni & Mali,
ad quæ Humana & Christiana Vita instituenda est; & de In honesto
isto Vitæ genere, quod licentiosi homines Reip. tam Civilis quam
Ecclesiasticæ pestes vivunt, principiis illis soluti, ad quorum nor-
mam se suosque mores fingere & componere & Philosophia &
Theologia docet. De his & hujusmodi materiis, quum suo more
(quem nosti) solide & acute disputans animi sui sensa exponeret,
equidem nescio an majoris judicii, an ingenii Hominem se esse
ostendebat. Crede mihi, *Lawtöne*, cum delectatione semper, &
non raro cum admiratione, eum in *Quieto* dicendi genere sermoci-
nantem audivi; In *Contentioso* vero & *Forensi*, quam dicendi pe-
ritus, quam fervidus & nervosus orator, denique quam faustus &
fortunatus causarum propugnator erat, norunt Tecum, qui Forum
frequentant, univerfi; præsertim Clientes ejus, qui tantum non
omnes, Eo Defensore, Victores à judicio abire soliti, id maximo
suo commodo senserunt. Quam juris etiam peritus erat, quos
scriptos vivus edidit, libri monstrant; & quos scripturus etiam
erat, itidem demonstrassent, si D. O. M. qui suum cuique vitæ ter-
minum definit, longiorem Illi vitam indulsisset. Nosti enim con-
filium quod nobis aperuit, de edenda altera parte Libri sui, quem
inscripsit *Cases in Parliament*; & de scribendo Tractatu *De*

Jure Criminali, quod Forenses nostri *Jus Coronae* vocant. Ad quem quidem condendum tractatum, quæ opus essent, colligere cœperat, Defensionum laboribus, & Senatoriis muneribus tandem (quod optabat) liberatus, id operis *Architectonica* manu auspiciaturus. Mitto dicere quam charus Amicis, & quam gratus Concivibus suis Exoniensibus erat, qui jam tertio, cum in extremis ageret, eum Procuratorem eligebant, qui in Senatu populi *Anglicani*, quem *Domum Comm.* nominamus, vices suas gereret. Quod Te attinet, *Lawtone*, ob eas rationes propter quas Ille Te, Tu Illum unice amasti, nempe ob ingenium, morum suavitatem, honestatem vitæ, humanitatem cum beneficentia junctam, &, qui splendentium virtutum fere omnium parens est, divitiarum, quas maxime liberali manu non dispensavit dicam, sed honestissime dissipavit, contemptum vere *Christianum*. Quapropter per *Showeri* nostri semper charissimos Tibi manes, perque amicitiam quæ Tibi Illique communis fuit, oro Te, obsecroque, *Lawtone*, ut *Dissertationem* hanc nostram, qualis qualis est, non tamen ut nostram, sed ut Illius potius, æquo & benevolo animo accipias: ut illius, inquam; quia quemadmodum imago non amplius pingentis, sed ejus, qui pingitur, esse dicitur; sic ea Epistolarum & Epistolarium Librorum est natura, ut consuetudine, quæ & in rep. literaria vim legis habet, non tam scribentium, quam eorum, ad quos scribuntur, esse habeantur. Præterea, Illo auctore, scripta est hæc *Dissertatio*, siquidem ejus argumentis expugnatus, quibus id genus tractatum scribi oportere, Te audiente, contendebat, eam in me scribendam suscepi. Quam jam prælo prodituram Omnibus qui civem in Eo bonum, & bonarum litterarum egregium fautorem sibi patriæque erectum dolent; Tibique imprimis, apud quem magnum Sui desiderium reliquit, mærens dat, dicat, dedicatque Tuus *Georgius Hickesius*. Vale.

Dabam Londini
xix.Cal.Jan.MDCCII.

IN-